

Motsvarighet med den universella människan (fortsättning):

Motsvarighet med huden, håret och benen

5552–5573 (284–305)

284 AC#5552 Så här fungerar motsvarigheten: De delar av en människa som har mest liv motsvarar de samfund i himlarna som har mest liv och därför den största lyckan. Exempel på sådana samfund är de som våra yttre sinnesorgan, våra inre sinnesorgan och de delar som hör till vårt förstånd och vår vilja motsvarar.

De delar av en människa som har mindre liv motsvarar de samfund där som har mindre liv. Detta innefattar de hudlager som omger hela kroppen, och brosk och ben, som stödjer och upprätthåller alla delar av kroppen. Det innefattar också håret, som växer ut ur huden. De samfund som huden, brosket, benen och håret motsvarar måste identifieras och beskrivas.

285 AC#5553 De samfund som hudlagren motsvarar står vid ingången till himlen. Invånarna där har fått förmågan att förnimma beskaften hos andar som anländer till den första tröskeln, och som de antingen stoppar eller släpper in. Dessa samfund kan därför kallas himlens ingångar eller trösklar.

286 AC#5554 De samfund som utgör kroppens yttre höljen är talrika och skiljer sig från varandra, från ansiktet till fotsulorna, eftersom allt varierar i hela kroppen. Jag har talat länge med medlemmarna i dessa samfund. I fråga om sitt andliga liv hade de varit sådana människor som lät andra övertyga dem om att en viss tanke var sann. När de hörde denna tanke bevisas utifrån Ordets bokstavliga mening, trodde de den utan förbehåll och förblev ståndaktiga i sin uppfattning. De byggde också ett godtagbart liv på dessa tankar. De kan dock inte lätt samverka med andra vars sinnelag är olikt deras, eftersom de, när de väl har bildat sig en uppfattning, håller fast vid den envist och inte låter sig argumenteras bort från den. Många från denna planet är sådana, eftersom vår värld är hängiven det ytliga och gör motstånd mot allt som är inre, på samma sätt som huden gör.

287 AC#5555 Det finns några som under det kroppsliga livet bara kände till trons allmänna huvuddrag. Kanske visste de att de skulle älska sin nästa, och på grundval av denna allmänna princip hjälpte de både onda och hederliga på ett likartat sätt, utan åtskillnad, och sade att alla var deras nästa. När [andar] av detta slag levde i världen lät de sig ofta vilseledas av charlataner, hycklare och bedragare. Samma sak händer dem i det andra livet, och de slår ifrån sig alla råd, eftersom de stannar på en sinnlig nivå och inte vågar använda förnuftet. Dessa individer utgör också huden, men ett mindre känsligt lager närmare ytan.

Jag talade med dem som utgör huden över skallen. De skiljer sig mycket från varandra, precis som vår hud gör på olika ställen, såsom på olika delar av skallen – bakhuvudet, pannan, tinningarna – och på ansiktet, bröstet, buken, ljumsken, benen, armarna, händerna och fingrarna.

288 AC#5556 Jag fick också tillfälle att lära mig vilka som utgör hudens yttersta lager. Detta lager är det minst känsliga av alla kroppens höljen, eftersom det har släta fjäll som ligger tätt sammanpackade och som nästan liknar tunt brosk. De samfund som utgör det består av människor som tvistar om varje påstående och diskuterar om det är så eller inte är så, utan att komma längre. När jag talade med dem kunde jag förnimma att de inte hade någon föreställning om vad som var sant eller inte sant. Ju mer de argumenterar, desto mindre fattar de det. Ändå tycker de själva att de är visare än andra, eftersom de identifierar vishet med förmågan att resonera skarpsinnigt. De är helt omedvetna om att vishetens främsta kännetecken är att utan sofistiskt resonerande förnimma att något är sant eller inte.

Många av dem är människor som utvecklade detta drag i världen till följd av den förvirring som filosofin kastar över godhet och sanning. Därför har de inte mycket sunt förnuft.

289 AC#5557 Det finns också andar som fungerar som språkrör för andra andar och knappt förstår vad de själva säger. De har erkänt så mycket. Ändå talar de mycket. Så blir det med människor som under sitt fysiska liv inte gjorde annat än pratade på, utan att ägna någon tanke åt vad de sade, och som älskade att tala om allting. Jag fick höra att det finns skaror av dem och att vissa grupper hör samman med de membran som täcker kroppens inre organ. Andra hör samman med hudlager som visar föga känslighet. När allt kommer omkring är dessa andar endast passiva krafter och gör ingenting av sig själva, utan endast under andras maktutövning.

290 AC#5558 Det finns andar som, när de vill pröva en tanke, uttalar den rakt ut, den ena medlemmen i samfundet efter den andra. Medan de talar, iakttar de om den flyter fritt, utan något andligt motstånd, eftersom det vanligen känns ett motstånd från en inre nivå när påståendet inte är sant. Om andarna alltså inte känner något motstånd, antar de att påståendet är sant, utan något annat bevis.

Andar av detta slag utgör körtlarna i huden, men de finns av två slag. Andar av det ena slaget bekräftar en tanke när de ser ett sådant lätt flöde som just beskrivits. Eftersom det inte finns något motstånd, drar de slutsatsen att tanken är formad för att passa den himmelska formen, att den följaktligen överensstämmer med sanningen och därför är tillförlitlig. Andar av det andra slaget bekräftar fräckt att en tanke är sann även när de inte vet det.

291 AC#5559 Hur huden är sammanvävd visades för mig genom förebildningar. Hos människor hos vilka dessa yttersta lager motsvarade något djupare, eller vars fysiska del var lydig mot deras andliga sida, var strukturen en vacker vävnad av slingor sammanflätade på ett helt underbart sätt, som ett slags spetsverk som är fullständigt obeskrivligt. De var blå.

Senare framträdde en förebildning av former med ännu tätare väv, finare maskor och mer invecklat mönster. Så ser huden ut hos en pånyttfödd människa.

Hos de svekfulla ser dessa yttersta lager däremot ut som trassel av ingenting annat än ormar. Hos någon som ägnar sig åt trolldom ser de ut som motbjudande inälvor.

292 AC#5560 Det finns många samfund av andar som brosk och ben motsvarar, men de är av det slag som har mycket litet andligt liv i sig, precis som ben har mycket litet liv jämfört med de mjuka organ som de omger. Till exempel har skallen och huvudets ben litet liv i jämförelse med de båda hjärnorna, förlängda mörgen och de substanser som stödjer sinnen.

Detsamma gäller ryggekotorna och revbenen i förhållande till hjärtat och lungorna, och så vidare.

293 AC#5561 Det visades mig hur litet andligt liv det finns hos de andar som hör samman med benen. De är språkrör för andra andar och har själva föga föreställning om vad de säger. Ändå talar de på, eftersom det är allt de tycker om att göra.

Detta är det tillstånd som andar reduceras till när de hade levt ett ont liv men ändå hade kvar någon rest av godhet djupt begravd inom sig. Denna kvarleva¹ skapar den lilla andel andligt liv som de tar emot efter många årtionden av ödeläggelser. Vad kvarlevor är, se §§468, 530, 560, 561, 660, 1050, 1738, 1906, 2284, 5135, 5342, 5344.

Som just nämnts har de litet andligt liv. Andligt liv betyder det liv som änglar har i himlen. Vi förs in i det i världen genom trons och människokärlekens utövning. En böjelse för det goda som görs av människokärlek och för det sanna som leder till tro är själva det andliga livet. Utan detta är människans liv jordiskt, världsligt, kroppscentrerat och enbart fysiskt. Ett sådant liv är inte andligt om det inte finns något andligt liv inom det, utan är snarare den typ av liv som djur i allmänhet har.

294 AC#5562 Andar som kommer ut ur ödeläggelserna och utför de funktioner som benen utför har inga tydliga tankar utan snarare allmänna tankar som är nästan obestämda. Deras tillstånd liknar det som kallas tankspriddhet, som om de inte var närvarande i sin kropp. De är långsamma, slöa, dumma och ligger efter i allt. De är dock inte nödvändigtvis upprörda, eftersom bekymmer inte tränger igenom till dem utan upplöses i deras allmänna dunkelhet.

295 AC#5563 Ibland känner jag smärta i någon del av min skalle och förnimmer där ett slags knölar, åtskilda från de andra benen, som orsakar smärtan. Av erfarenhet har jag lärt mig att de utvecklas ur de falskheter som begären frambringar. Märkligt nog har allmänna och särskilda slag av falskhet bestämda platser i skallen – vilket jag också lärt mig genom mycket erfarenhet.

Dessa knölar är hårda ställen, och hos människor som håller på att bättra sig bryts de sönder och mjukas upp, vilket sker på olika sätt. De allmänna medlen är undervisning i vad som är gott och sant, ett inflöde av sträng sanning, vilket orsakar en inre smärta, och att aktivt slitits sönder, vilket orsakar en yttre smärta.

Själva beteendet hos den falskhet som begären frambringar är att skapa hårda ställen, eftersom denna falskhet står i motsats till sanningen. Och eftersom sanningen har sin bestämning i enlighet med himlens form flyter dessa liksom av egen drift, fritt, mildt och

---

¹ Latin: reliquiae

mjukt. Falskheter däremot har motsatta bestämningar, eftersom de har en motstridig syftning. Det leder till att det flöde som hör till den himmelska formen upphör och därmed uppstår förhårdningar.

Som en följd av detta finns det andar med skallar som är starkt förhårdnade, eftersom de hade gett sig hän åt ett mördande hat, åt den hämnd som detta väcker och åt den därav följande falska inställningen. Vissa har skallar som ebenholts. Ljusstrålar, eller sanning, tränger aldrig igenom dessa förhårdnade skallar utan studsar alltid tillbaka från dem.

296 AC#5564 Det finns kortväxta andar som dånar som åska när de talar. En enda av dem kan låta som en hel armé. Att tala på detta sätt gör de av instinkt. De kommer inte från denna planet utan från en annan, som kommer att beskrivas när, i kraft av Herrens Gudomliga barmhärtighet, invånarna på olika planeter behandlas.

Jag fick veta att de hör samman med det sköldformade brosket längst fram i brösthålan, som tjänar till att stödja revbenen framtill och även olika muskler som används vid frambringandet av ljud.

297 AC#5565 Det finns också andar som hör samman med ben som är ännu hårdare, såsom tänderna, men jag har inte kunnat lära mig mycket om dem. Allt jag vet är detta: När andar som nästan inte har något andligt liv kvar framställs till beskådande i himlens ljus, visar de sig inte med ett ansikte utan endast med tänder i stället för ett ansikte. Ansiktet föreställer människans inre nivåer och därför hennes andliga och himmelska dimensioner, eller de aspekter som hör till tro och människokärlek. Andar som inte förvärvade något som helst liv på dessa nivåer under sitt fysiska liv ser därför ut på detta sätt.

298 AC#5566 En gång kom någon till mig och såg ut som ett svart moln med stjärnor som rörde sig oregelbundet runt det. När sådana stjärnor framträder i den andra världen, symboliserar de falskhet, medan fixstjärnor symboliserar sanning. Jag förnam att det var en ande som ville komma nära. När han gjorde det väckte han fruktan, vilket är en förmåga som vissa andar har, särskilt rövare. Av detta kunde jag dra slutsatsen att han var en rövare. Medan han var nära mig försökte han så mycket han kunde att plåga mig genom vissa magiska konster men utan framgång. Han sträckte ut en hand för att utöva sin inbillade makt, men det åstadkom absolut ingenting.

Efteråt visades för mig hur hans ansikte såg ut. Det fanns inget ansikte, utan något becksvart i stället. I detta framträdde en mun som gapade vilt och fasansfullt – ett gap kantat av en rad tänder. Kort sagt var han som en rabiessjuk hund med käkarna öppna så vida att det inte fanns något ansikte, endast en öppen mun.

299 AC#5567 En individ fäste sig vid min vänstra sida, men vid den tidpunkten visste jag inte varifrån han kom eller hurdan han var, och hans verksamhet var också dunkel. Han ville tränga djupare in i mitt sinne, men jag väggrade. Han lade på mig en aura av allmänt tänkande som inte kan beskrivas. Jag minns inte att jag någonsin tidigare hade förnummit en så vag atmosfär. Han var inte bunden av några principer utan var emot alla i största allmänhet och

kunde motsäga och förolämpa vem som helst på ett skickligt och slugt sätt, trots att han inte visste vad som var sant. Jag förundrades över att någon kunde vara tillräckligt begåvad för att skickligt motbevisa andra utan att ha någon egen kunskap om sanning att utgå från.

[2] Sedan gick han bort, men han återvände snart med en inbillad flaska i handen och ville ge mig att dricka ur den. Vätskan i den var en produkt av hans fantasi, och den berövade de människor som drack den deras förstånd. Detta förebildades eftersom det hade funnits människor som höll sig till honom i världen och han hade berövat dem deras förmåga att förstå sanning och godhet, även om de ändå höll sig till honom.

I himlens ljus visade han sig inte heller ha något ansikte utan endast tänder, eftersom han hade kunnat skratta åt andra utan att själv veta något sant.

Jag fick veta vem han var. Han hade varit bland de berömda när han levde, och vissa människor hade vetat att han var sådan.

300 AC#5568 Flera gånger hade jag hos mig sådana som gnisslar tänder. De kom från helvetena med andar som inte bara hade levt ett ont liv utan också hade förhärdat sina sinnen mot allt gudomligt och härlett allt till naturen. De gnisslar tänder när de talar, vilket är fasansfullt att lyssna till.

301 AC#5569 Precis som benen och hudlagren har en motsvarighet, så har också håret det, vilket skjuter upp från rötter i huden. Allt som motsvarar den universella människan finns hos andar och änglar, eftersom varje ande eller ängel är en återspeglning av den universella människan. Änglar har därför hår, vackert och ordnat anlagt. Håret föreställer deras livs naturliga nivå och hur den motsvarar deras andliga liv.

Om att håret symboliserar egenskaper som hör samman med det naturliga livet, se #3301. Om att klippa håret betyder att anpassa naturliga egenskaper för att göra dem lämpliga och därför tilltalande, se #5247.

302 AC#5570 Det finns många – särskilt kvinnor – för vilka skönheten hade varit det allt avgörande, och som inte tänkte särskilt djupt och knappt alls funderade över det eviga livet. Kvinnor ursäktas för att vara sådana tills de når vuxen ålder, när den brinnande passion som vanligen föregår äktenskapet har dött ut. Men om de behåller samma inställning efter att de blivit vuxna, när de är kapabla att förstå på ett annat sätt, utvecklar de en karaktär som består efter döden. I den andra världen framträder sådana andar med långt hår utslaget över ansiktet, vilket de kammar. De tänker att håret gör en människa elegant. Att kamma håret symboliserar att anpassa jordiska egenskaper så att de ser tilltalande ut (#5247). Det är så andra andar känner igen deras natur. Andra andar kan av färgen, längden och hårfallet hos dessa andars hår avgöra vilket slags yttre liv de hade levt i världen.

303 AC#5571 Det finns några som hade trott att den materiella världen var allt, som hade bekräftat denna tanke för sig själva och därför levt ett obekymrat liv, utan att erkänna något liv efter döden och följaktligen inte heller något helvete eller någon himmel. Sådana andar är

helt och hållet jordbundna. När de därför framträder i himlens ljus tycks de inte ha något ansikte. I stället tycks de ha något skäggigt, hårigt och oklippt. Som nämnts ovan föreställer ansiktet de andliga och himmelska egenskaperna inom en människa [#5565], medan håret föreställer jordiska egenskaper [#5569–5570].

304 AC#5572 Det finns många i den kristna världen idag som tillskriver allt åt naturen och knappast något åt det Gudomliga, men det finns fler av dem i en nation än i en annan. Låt mig återge ett samtal jag hade med några från den nation där de flesta av dem lever.

305 AC#5573 En gång fanns det en ande ovanför mitt huvud som var osynlig men vars närvaro jag kunde förnimma genom en stank av bränt horn eller ben och en lukt av [ruttna] tändar. Senare kom en stor skara uppåt nerifrån, bakom min rygg, som ett moln, och även dessa andar var osynliga. De slog sig ner ovanför mitt huvud. Jag trodde att de var osynliga därför att de var subtila, men jag fick veta att där atmosfären är andlig är de osynliga, och där den är jordisk är de synliga. De kallas de "jordiska osynliga".

Det första jag upptäckte om dem var att de med all sin kraft, list och skicklighet försökte hindra att någon information om dem blev känd utåt. För detta ändamål hade de också lärt sig hur man berövar andra deras idéer och ersätter dem med andra idéer som hindrade dem från att bli avslöjade. Detta gjorde de en ganska lång tid. Erfarenheten gjorde det möjligt för mig att känna igen att de i det kroppsliga livet hade varit sådana människor som inte hade velat att något de gjorde eller tänkte skulle komma ut i det öppna. De hade i utseende och ord framställt sig som något annat än vad de verkligen var, men hade ändå inte använt föreställningen för att ljuga och bedra.

[2] Jag förnam att de som var närvarande hade varit affärsmän under det kroppsliga livet, men av det slag som fann sitt högsta nöje mer i handeln själv än i pengarna. Affärerna hade så att säga varit deras själ. Därför talade jag med dem om handel och fick tillåtelse att säga att affärsverksamhet inte hindrar någon från att komma till himlen, och att det i himlen finns rika såväl som fattiga. De invände dock. Deras uppfattning hade varit att om de skulle bli frälsta, måste de ge upp affärerna, skänka allt de ägde till de fattiga och göra sig själva eländiga.

"Så är det inte i verkligheten", fick jag tillåtelse att svara. "Ni har landsmän som tänkte annorlunda och nu är i himlen, eftersom de var goda kristna, även om de var rika. Vissa var bland de allra rikaste. Det mål de antog var det gemensamma goda och även kärleken till nästan. De ägnade sig åt handel endast för sin uppgift i världen, och utöver detta fäste de inte sitt hjärta vid [rikedomar]."

Orsaken till att de [osynliga andarna] är där nere är att de hade varit helt och hållet jordiska och därför inte hade trott på livet efter döden, helvetet, himlen eller ens anden. De kände inget samvetsqual i hjärtat över att använda all den skicklighet de ägde för att beröva andra deras ägodelar, och kunde utan medlidande se hela hushåll förstöras för sin egen vinning. Av den orsaken hånade de var och en som talade med dem om andligt liv.

[3] Hurdan deras tro på livet efter döden, himlen och helvetet hade varit demonstrerades i själva verket. Vi såg någon tas upp från vänster till höger in i himlen och fick veta att en person som nyligen hade dött leddes direkt upp till himlen av några änglar. Vi talade om händelsen, men trots att de [osynliga andarna] också hade sett det ske, upprätthöll de en mycket stark aura av otro, som de spred ut omkring sig. De ville faktiskt övertyga sig själva och andra om att de inte hade sett vad de hade sett.

Eftersom de var så skeptiska fick jag tillåtelse att säga till dem att om de, medan de var i världen, hade sett någon som låg död i en kista återupplivas, skulle deras första reaktion ha varit otro, om de inte redan hade sett ett antal döda människor återupplivas. Och även om de hade sett detta, skulle de ändå ha tillskrivit det naturliga orsaker. Senare, efter att ha lämnats åt sina egna tankar en stund, sade de att de först skulle ha trott att det var ett bedrägeri. Om de hade blivit övertygade om att det inte var ett bedrägeri, skulle de ha trott att den dödes själ i hemlighet kommunicerade med den som utförde återupplivandet. Slutligen skulle de ha trott att det var någon slags hemlighet som de inte förstod, eftersom naturen är full av obegripliga företeelser. De skulle alltså aldrig ha kunnat tro att någon kraft högre än naturen hade åstadkommit händelsen. Detta avslöjade hurdan deras tro hade varit. Den hade varit sådan att de aldrig hade kunnat ledas till att tro att det finns något liv efter döden eller något helvete eller någon himmel. Så de befann sig helt och hållet på ett naturligt plan.

När andar av detta slag framträder i himlens ljus, framträder även de utan ansikte och med en tät massa av hår i dess ställe.